

Συμβούλιο της Επικρατείας: 493/1984 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΣΤ' 1984 σελ. 551

Αναγγελίαν εργατ. ατυχήματος επέχει και η εις ιατρόν του ΙΚΑ ή εις ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένης μετά του ΙΚΑ δήλωσις

Πρόεδρος: κ. Β. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Εισηγητής: κ. Λ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δικηγόρος: κ. Αν. Γεωργίου

Επειδή, ως προκύπτει από το άρθρο 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ (Α.Υ.Ε. 57440/1938 φ. 33 Β'), ως ετροποποιήθη, δια την αναγνώρισιν ατυχήματος ως εργατικού απαιτείται όπως τούτο αναγγελθή εντός της κατά το άρθρον τούτο προθεσμίας. Κατά την έννοιαν των διατάξεων του άρθρου τούτου, θέσιν αναγγελίας του εργατικού ατυχήματος επέχει και εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος περί του επισυμβάντος εις αυτόν ατυχήματος, ως επίσης και δήλωσις αυτού εις ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένην μετά του Ιδρύματος (310/81, 3245/81, 1966/76 κ.α.)

Επειδή, κατά τα προκύπτοντα εκ της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο αναιρεσίβλητος ησφαλισμένος, δια της από 29.2.1979 δηλώσεως ατυχήματός του, περιελθούσα εις το ΙΚΑ την 12.5.1979, ανήγγειλεν εις αυτό ότι την 24.12.1978 και περί ώραν 11.30 πρωϊνήν υπέστη ατύχημα, κατά την εις Πτολεμαΐδα μεταβάσιν του δια τας εορτάς των Χριστουγέννων, συνεπεία συγκρούσεως αυτοκινήτων. Ο Διευθυντής του οικείου Υποκαταστήματος απέρριψε την ως άνω δήλωσιν, ως εκπροθέσμως υποβληθείσαν, ενώ η ΤΔΕ, εις την οποία προσέφυγεν η αναιρεσίβλητος, εδέχθη ότι η δήλωσις είναι εμπρόθεσμος, διότι ούτος δια λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεώς του (ήτοι ένεκα ασθενείας αυτού και της μετά ταύτην απεργίας των ΕΛ.ΤΑ.), δεν είχε δηλώσει εμπροθέσμως το ατύχημα. Το αναιρεσεΐον, όμως, ίδρυμα ημφεσβήτησε την νομιμότητα της αποφάσεως ταύτης, το δε διοικητικόν Πρωτοδικείον, δια της ήδη αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεώς του απέρριψε την σχετικήν προσφυγήν του Ιδρύματος δεχθέν ότι το ατύχημα εδηλώθη εμπροθέσμως, με την αιτιολογίαν ότι ο αναιρεσίβλητος διεκομίσθη αμέσως εις νοσοκομείον, μετά το ατύχημα, γεγονός το οποίον δεν ημφεσβητήθη υπό το

ΙΚΑ και ότι περαιτέρω το ΙΚΑ απεδέχθη το ατύχημα, όπως αποδεικνύεται εκ του από 25.6.1979 εγγράφου του, απευθυνομένου προς τον προκαλέσαντα τον τραυματισμόν του αναιρεσιβλήτου οδηγόν του αυτοκινήτου, με το οποίον εξεδήλωσε την πρόθεσιν, να διεκδικήση από αυτόν εξ υποκαταστάσεως τα κατά νόμον δικαιώματά του. Ούτως όμως έξουσα η αναιρεσιβαλλομένη απόφασις δεν είναι νομίμως ητιολογημένη. Διότι η μεν απλή διακομιδή του αναιρεσιβλήτου εις νοσοκομείον, δεν επέχει αυτή και μόνον κατά τα προεκτεθέντα, θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος, εκ δε των αναφερομένων ενεργειών του Ιδρύματος κατά του υπαιτίου οδηγού του αυτοκινήτου, που προεκάλεσε τον τραυματισμόν του αναιρεσιβλήτου, δεν συνάγεται αναγκαίως αποδοχή του εμπροθέσμου της δηλώσεως του ατυχήματος και ούτω δεν δικαιολογείται, εκ του λόγου τούτου, η υπέρβασις της προθεσμίας αναγγελίας.

Επειδή, κατά ταύτα η προσβαλλομένη απόφασις πρέπει ν' αναιρεθῆ, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα δια της υπό κρίσιν αιτήσεως, η δε υπόθεσις να παραπεμφθῆ εις το αυτό δικαστήριον προς νέον νόμιμον κατ' ουσίαν κρίσιν.